

uanset om disse hidrører fra landbrug, industri, håndværk eller handel, og har sit udgangspunkt i priserne den 22. september 1970. På denne dato oplyste regeringen, at man ville søge et sådant prisstop gennemført straks efter folketingets åbning.

Ved erhvervsmæssigt salg forstås ethvert salg, der finder sted som led i en erhvervsvirksomhed. Salg fra kooperative virksomheder omfattes af prisstoppet. Privates enkeltstående salg af varer omfattes derimod ikke af prisstoppet. De den 22. september gældende priser er de priser, som den pågældende virksomhed tog ved salg på dette tidspunkt. Har der ikke fundet salg sted af varen på denne dato, vil det være virksomhedens tilkendegivne pris, der ligger til grund for prisstoppet. Foreligger der ikke en sådan pris, og har den pågældende vare ikke været udbudt til salg den 22. september, vil prisstoppet gælde den pris, som virksomheden inden 22. september senest har oppebåret for vedkommende vare. Priser, hvorom der verserer sag for monopolankenævnet den 22. september 1970, kan dog reguleres i det omfang, klagerne måtte få medhold. I lighed med fortolkningen af tidligere midlertidige prislove gælder loven for leverancer efter lovens ikrafttræden uanset tidligere indgåede aftaler herom.

I stk. 2, modificeres prisstoppet dog således, at det tillades produktionsvirksomheder at indregne stigninger i priser for råvarer og hjælpestoffer, såsom brændsel, el og gas. Handelens virksomheder vil kunne forhøje salgspriserne i det omfang, det er fornødent til dækning af stigning i priserne for de indkøbte varer. Prisforhøjelser kan kun beregnes efter kostprisprincippet og må således ikke beregnes for lagerbeholdninger.

Til § 2:

Det foreslås, at prisstoppet tillige kommer til at omfatte enhver form for transport- og tjenesteydelser. Prisstoppet erstatter således for tjenesteydelser det gældende prisstop i loven af 20. maj 1970, men i modsætning til dette prisstop foreslås et prisstop, hvorfra monopoltilsynet ikke kan give individuelle dispensationer til forhøjelse af priser. Foruden egentlige transportydelser omfatter stoppet også takster for telefon og telekommunikation, som ikke har været omfattet af det nuværende prisstop for tjenesteydelser.

Prisstoppet omfatter også hotel- og pensionatvirksomhed, teater- og biografvirksomhed samt udlejning af læsere. Derimod omfatter det ikke udlejning og salg af fast ejendom.

I stk. 2 foreslås det, at prisstoppet for transportydelser modificeres, således at stigning i transport-

virksomhedernes udgifter til driv- og smøremidler kan indregnes i taksterne. Endvidere foreslås det, at stigning i priser på materialer, som medgår til en tjenesteydelse, kan indregnes i prisen, taksten eller honoraret for den pågældende ydelse.

Til § 3:

Efter denne bestemmelse omfatter prisstoppet såvel for varer som for transport- og tjenesteydelser også statens og kommunernes virksomhed. Dog vil priser, takster og honorarer, der fastsættes ved lov, eller som i henhold til lovgivningen skal godkendes af folketingets finansudvalg, ikke være omfattet af prisstoppet, jfr. lovforslagets § 6.

Til § 4:

Administrationen af denne lov og kontrollen med lovens overholdelse påhviler monopoltilsynet.

For at muliggøre en sådan kontrolvirksomhed skønnes det nødvendigt, at det pålægges de pågældende virksomheder over for monopoltilsynet at kunne godtgøre, at de ved deres prisfastsættelse overholder prisstoppet. Såfremt virksomhederne ikke er i stand hertil, foreslås det, at monopoltilsynet kan kræve priserne nedsat til priser, som monopoltilsynet finder bedst stemmende med bestemmelserne i §§ 1-2. Ved afgørelsen skal monopoltilsynet lægge den pris til grund, som monopoltilsynet efter de foreliggende oplysninger finder det rimeligt at antage, at de pågældende virksomheder har taget den 22. september 1970 med de forhøjelser, som § 1, stk. 2, eller § 2, stk. 2, giver mulighed for. Monopoltilsynet må herved også tage hensyn til prisniveauet for tilsvarende varer i det pågældende område af landet.

Som det fremgår af bestemmelsen i § 7, vil klager over monopoltilsynets afgørelser efter denne lov ligesom klager over monopoltilsynets afgørelser i øvrigt kunne indbringes for monopolankenævnet. Af praktiske og administrative grunde har man imidlertid fundet det nødvendigt at afskære sådan klageadgang til monopolankenævnet for så vidt angår de pålæg, monopoltilsynet efter § 4, stk. 2, giver om nedsættelse af priser. En bestemmelse herom er optaget som 2. pkt. i § 7.

Medens der efter bestemmelserne ikke vil kunne gives individuelle dispensationer til forhøjelse af priser, foreslås det i stk. 3, at monopoltilsynet kan give generelle dispensationer fra prisstoppet. Således vil monopoltilsynet helt eller delvis kunne undtage særlige vare- eller erhvervsområder fra lovens bestemmelser i det omfang, markedsforholdene eller varens eller ydelsens karakter måtte tale herfor. Man har herved for øje, at en række områder, der